

I. DISPOSICIÓN XERAIS

MINISTERIO DE FACENDA E ADMINISTRACIÓN PÚBLICAS

- 14452** *Real decreto 1558/2012, do 15 de novembro, polo que se adaptan as normas de desenvolvemento da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, á normativa comunitaria e internacional en materia de asistencia mutua, se establecen obrigas de información sobre bens e dereitos situados no estranxeiro, e se modifica o regulamento de procedementos amigables en materia de imposición directa, aprobado polo Real decreto 1794/2008, do 3 de novembro.*

PREÁMBULO

I

O 11 de marzo de 2011 foi publicada no *Diario Oficial de la Unión Europea* a Directiva 2011/16/UE do Consello, do 15 de febreiro de 2011, relativa á cooperación administrativa no ámbito da fiscalidade e pola que se derroga a Directiva 77/799/CEE, dirixida a darlle un novo pulo á asistencia entre as administracións tributarias dos Estados membros e configurada como un instrumento para superar os efectos negativos da crecente internacionalización dos mercados. A nova directiva reforza a cooperación, especialmente no intercambio de información necesaria para a liquidación dos tributos.

Coa finalidade fundamental de cumprir co mandato de transposición, adóptase este real decreto; a dita transposición non exige ningunha modificación de rango legal, dado que a Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, na redacción dada polo Real decreto lei 20/2011, do 30 de decembro, de medidas urxentes en materia orzamentaria, tributaria e financeira para a corrección do déficit público, incorporou xa os aspectos substantivos nesta materia que exixían a súa regulación en lei.

A dita modificación legal aprobouse co obxecto de traspoñer a Directiva 2010/24/UE do Consello, do 16 de marzo de 2010, sobre a asistencia mutua en materia de cobramento dos créditos correspondentes a determinados impostos, dereitos e outras medidas. A transposición tivo en conta a existencia doutras normas de carácter internacional que regulan a asistencia entre Estados ou con entidades internacionais ou supranacionais no ámbito tributario. Deste xeito, a Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, dá cobertura a todos os tipos de actuacións de asistencia que a Administración tributaria española poida solicitar ou teña que prestar a outros Estados ou entidades internacionais ou supranacionais, incluíndo as derivadas da Directiva 2011/16/UE.

En consonancia co anterior, o texto do presente real decreto, aínda que, como se indicou anteriormente, está destinado esencialmente a traspoñer a Directiva 2011/16/UE, seguiu idéntica liña de desenvolvemento, prevendo actuacións de asistencia mutua derivadas doutras normas internacionais na materia.

Hai que destacar, ademais, que a través deste real decreto non só se leva a cabo a transposición da Directiva 2011/16/UE do Consello, do 15 de febreiro de 2011, relativa á cooperación administrativa no ámbito da fiscalidade e pola que se derroga a Directiva 77/799/CEE, senón que, ademais, se efectúa o desenvolvemento regulamentario dos preceptos legais relativos á asistencia mutua, no seu momento incorporados á Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, que así o necesitan, xa que as actuacións de asistencia que a Administración tributaria española realice en virtude da normativa internacional se configuraron nesta lei como aplicación dos tributos e, consecuentemente, sonlles de aplicación os procedementos establecidos nela e nos seus regulamentos de desenvolvemento, cunha serie de especialidades legalmente establecidas. Esas especialidades exixen, como se indicou, en determinados casos, o correspondente desenvolvemento regulamentario, obxecto do presente texto normativo.

Por outra banda, como se sinalou con anterioridade, ben que a finalidade fundamental do real decreto é materializar a transposición xa citada, a norma tamén vai incorporar modificacións en materia de obrigas de información, ligadas ao ámbito internacional, por canto se refiren á información que deberán subministrar os obrigados tributarios en relación con determinados bens ou dereitos situados no estranxeiro.

Por último, a través deste real decreto modifícase o Regulamento de procedementos amigables en materia de imposición directa, aprobado polo Real decreto 1794/2008, do 3 de novembro, para superar determinadas dificultades xurdidas na execución dos acordos internacionais alcanzados nestes procedementos.

II

En primeiro lugar, introdúcese varias modificacións no Regulamento xeral de recadación, aprobado polo Real decreto 939/2005, do 29 de xullo:

Na xestión recadatoria das débedas de titularidade estranxeira tecnicamente non existe un período voluntario ou executivo de pagamento, polo que se establece que esa xestión se efectúa de acordo coa normativa sobre asistencia mutua.

De conformidade coa Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, atribúeselle á Axencia Estatal de Administración Tributaria a competencia para formular peticións de asistencia mutua a outros Estados ou entidades internacionais ou supranacionais.

Ademais do anterior, establécense as normas que son aplicables no cálculo dos xuros de demora que xeran os créditos de titularidade estranxeira, facendo referencia, por outra parte, ás causas adicionais de suspensión dos procedementos de recadación tramitados por instancia doutro Estado ou entidade internacional ou supranacional, así como de finalización deses procedementos.

III

En segundo lugar, modifícase o Regulamento xeral das actuacións e dos procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, aprobado polo Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo. Entre as modificacións introducidas cabe destacar as seguintes:

En primeiro termo, recoñécese expresamente que a orixe das actuacións de obtención de información se pode encontrar en peticións de asistencia formuladas por outros Estados ou entidades internacionais ou supranacionais.

En relación coas novas obrigas de información a que se fixo referencia máis arriba, non vinculadas coa transposición que se produce a través do real decreto, estas teñen por finalidade coñecer as contas que os obrigados tributarios teñan abertas no estranxeiro en entidades dedicadas ao tráfico bancario ou crediticio, así como sobre determinados bens ou dereitos explicitados na norma, tamén depositados, situados ou xestionados no estranxeiro, incluíndo información sobre bens inmoebles e dereitos sobre eles.

Faise unha remisión ás normas de organización específicas para os efectos de determinar o órgano competente da Axencia Estatal de Administración Tributaria en relación cos obrigados en virtude da normativa sobre asistencia mutua.

Suprímese o precepto regulamentario regulador da asistencia mutua ao ser o seu contido incluído en diversos preceptos legais relativos á dita asistencia.

Como consecuencia da posible utilización de información obtida no marco da asistencia mutua, faise preciso introducir unha nova causa de interrupción xustificada dos procedementos de aplicación dos tributos, aplicable unicamente naqueles supostos en que se obtivese con anterioridade información doutro Estado ou entidade internacional ou supranacional respecto da cal se necesite información complementaria posterior a requirir ao dito Estado ou entidade.

Créase un novo título regulador de aspectos específicos das actuacións derivadas da asistencia mutua respecto dos cales se desexa destacar a súa aplicación exclusiva neste ámbito, en que se inclúen unha serie de disposicións que, sendo necesarias para traspoñer a Directiva 2011/16/UE, se estableceron, como xa se sinalou, co obxecto de dar cobertura aos distintos ámbitos da asistencia mutua, calquera que sexa a norma internacional da cal derive a actuación administrativa.

O novo título divídese en dous capítulos, o primeiro dos cales contén diversas disposicións de carácter introdutorio relativas ás distintas finalidades que pode ter a asistencia mutua e á atribución das funcións neste ámbito.

Pola súa vez, para lle dar seguridade xurídica á autoridade requirida e maior axilidade ao proceso de asistencia mutua, e salvo que a normativa reguladora da asistencia mutua estableza outra cousa, outórgaselles validez e eficacia plena ás solicitudes de asistencia recibidas conforme a dita normativa, sen necesidade de que sexan recoñecidas ou substituídas en España.

O segundo capítulo establece unha serie de disposicións comúns á aplicación dos tributos derivada de todas as vertentes da asistencia mutua, é dicir, o intercambio de información para liquidar tributos, a asistencia na recadación de créditos e, en xeral, calquera outra finalidade que eventualmente se estableza na normativa internacional sobre asistencia.

Este capítulo divídese, pola súa vez, en dúas seccións:

A primeira sección contén disposicións relativas ao intercambio de información no marco da asistencia mutua. Por unha banda establécense as distintas modalidades de subministración de información a outros Estados ou entidades internacionais ou supranacionais recollidas nas distintas normativas sobre asistencia mutua e, por outra, incorpórase a posibilidade de non subministrar documentación orixinal no cumprimento da asistencia.

Pola súa vez, desenvólvese o procedemento de cesión de datos subministrados por outro Estado ou entidade internacional ou supranacional no marco da asistencia mutua.

A sección segunda regula as relacións internas de colaboración entre os seus distintos órganos administrativos ou os das distintas administracións, que necesariamente se deben producir para poder dar cumprimento á normativa sobre asistencia, atendendo ás diversas modalidades de asistencia.

IV

Para finalizar, á vista das dificultades xurdidas na execución dos acordos alcanzados no seo de procedementos amigables, modifícase o Regulamento de procedementos amigables en materia de imposición directa, aprobado polo Real decreto 1794/2008, do 3 de novembro.

Clarifícase a forma en que se van aplicar os ditos acordos e establécese que estes se executarán mediante unha liquidación por período impositivo obxecto do procedemento. Non obstante, incorpórase a posibilidade de ditar un único acto no cal se inclúan todas as liquidacións derivadas do procedemento amigable e establécese que a normativa que se terá en conta para todos os efectos é a vixente nos períodos ou no momento da devindicación a que se refire o procedemento amigable.

Nos casos en que xa existise unha liquidación administrativa previa, supostos en que o procedemento amigable ten a súa orixe nunha actuación da Administración española, procederáse á correspondente modificación ou, de ser o caso, á anulación desa liquidación.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Facenda e Administracións Públicas, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 15 de novembro de 2012,

DISPOÑO:

Artigo primeiro. *Modificación do Regulamento xeral de recadación, aprobado polo Real decreto 939/2005, do 29 de xullo.*

Introdúcense as seguintes modificacións no Regulamento xeral de recadación, aprobado polo Real decreto 939/2005, do 29 de xullo:

Un. Modifícase o artigo 2, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 2. *Concepto de xestión recadatoria.*

A xestión recadatoria da Facenda pública consiste no exercicio da función administrativa conducente ao cobramento das débedas e sancións tributarias e demais recursos de natureza pública que deban satisfacer os obrigados ao pagamento.

Para os efectos deste regulamento, todos os créditos de natureza pública a que se refire este artigo denominaranse débedas. Consideraranse obrigados ao pagamento aquelas persoas ou entidades ás cales a Facenda pública lles exige o ingreso da totalidade ou parte dunha débeda.

A xestión recadatoria poderase realizar en período voluntario ou en período executivo. O cobramento en período executivo dos recursos a que se refire o parágrafo anterior efectuarase polo procedemento de constrinximento regulado na Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, e neste regulamento.

A xestión recadatoria tamén poderá consistir no desenvolvemento de actuacións recadatorias e de colaboración neste ámbito conforme a normativa de asistencia mutua a que se refire o artigo 1.2 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.»

Dous. Modifícase o número 3 do artigo 5, que queda redactado do seguinte xeito:

«3. De conformidade co artigo 5.3 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, a xestión recadatoria a que se refire o último parágrafo do artigo 2 que deba realizar o Estado español a favor doutros Estados ou doutras entidades internacionais ou supranacionais, no marco da asistencia mutua, levaraa a cabo a Axencia Estatal de Administración Tributaria.

Así mesmo, corresponderalle á Axencia Estatal de Administración Tributaria a realización das peticións de asistencia mutua a outros Estados, ou a outras entidades internacionais ou supranacionais.»

Tres. Introdúcese un novo artigo 72 bis, coa seguinte redacción:

«Artigo 72 bis. *Cálculo dos xuros de demora no ámbito da asistencia mutua.*

As cantidades adebedadas de titularidade doutros Estados ou doutras entidades internacionais e supranacionais, cuxa actuación recadatoria se realice no marco da asistencia mutua, xerarán xuros de demora de acordo co artigo 26.2.e) da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

O cálculo de xuros realizarase, segundo os casos, da seguinte forma:

a) Cando se produza o pagamento da débeda unha vez finalizado o prazo establecido no artigo 62.6 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, a liquidación dos xuros xerados practicarase posteriormente e para a súa tramitación e recadación seguirase o procedemento establecido con carácter xeral para as liquidacións practicadas pola Administración.

b) No suposto a que se refire a alínea a), o órgano de recadación competente poderá, cando as necesidades do servizo o aconsellen, liquidar e exixir os xuros no momento do pagamento da débeda.

c) En caso de execución de bens embargados ou de garantías, practicarase a liquidación de xuros de demora ao aplicar o líquido obtido á cancelación da débeda, se aquel for superior.

d) De se embargar diñeiro en efectivo ou en contas ou créditos, poderanse liquidar e reter os xuros de demora no momento do embargo se o importe dispoñible for superior á débeda cuxo cobramento se persegue.»

Catro. Introdúcese un novo número 3 no artigo 73, coa seguinte redacción:

«3. A suspensión do procedemento de recadación seguido no ámbito da asistencia mutua rexerese polo disposto nos números anteriores e no artigo 177 *terdecies* da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.»

Cinco. Introdúcese un novo número 4 no artigo 116, coa seguinte redacción:

«4. Cando o procedemento de recadación se desenvolva no marco da asistencia mutua, o procedemento poderá terminar, ademais, pola modificación ou retirada da solicitude da dita asistencia.»

Seis. Suprímese a disposición adicional terceira.

Artigo segundo. *Modificación do Regulamento xeral das actuacións e dos procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, aprobado polo Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo.*

Introdúcense as seguintes modificacións no Regulamento xeral das actuacións e dos procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, aprobado polo Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo:

Un. Modifícanse os números 2 e 3 do artigo 30, que quedan redactados da seguinte forma:

«2. Os obrigados tributarios que realicen actividades económicas, así como aqueles que satisfagan rendas ou rendementos suxeitos a retención ou ingreso á conta, intermedien ou interveñan en operacións económicas, profesionais ou financeiras, deberán subministrar información de carácter xeral nos termos que se establezan na normativa específica, na normativa sobre asistencia mutua e neste capítulo.

No ámbito de competencias do Estado, o ministro de Facenda e Administracións Públicas aprobará os modelos de declaración que, para tal efecto, se deberán presentar, o lugar e o prazo de presentación e os supostos e as condicións en que a obriga se deberá cumprir mediante soporte directamente lexible por ordenador ou por medios telemáticos.»

«3. O cumprimento da obriga de información tamén poderá consistir na contestación a requirimentos individualizados relativos a datos, informes, antecedentes e xustificantes con transcendencia tributaria relacionados co cumprimento das súas propias obrigas tributarias ou deducidos das súas relacións económicas, profesionais ou financeiras con outras persoas, aínda que non exista obriga de telos subministrado con carácter xeral á Administración tributaria mediante as correspondentes declaracións. Nestes casos, a información requirida deberana achegar os obrigados tributarios na forma e nos prazos que se establezan no propio requirimento, de conformidade co establecido neste regulamento. As actuacións de obtención de información poderanse desenvolver directamente nos locais, oficinas ou domicilio da persoa ou entidade en cuxo poder estean os datos correspondentes ou mediante requirimentos para que tales datos, informes, antecedentes e xustificantes con transcendencia tributaria sexan remitidos ou presentados á Administración tributaria.

As actuacións de obtención de información poderanse realizar por propia iniciativa do órgano administrativo actuante, por solicitude doutros órganos administrativos ou xurisdicionais nos supostos de colaboración establecidos legalmente, ou por petición doutros Estados ou entidades internacionais ou supranacionais no marco da asistencia mutua.

Os requirimentos individualizados de obtención de información respecto de terceiros poderanse realizar no curso dun procedemento de aplicación dos tributos ou ser independentes deste. Os requirimentos relacionados co cumprimento das obrigas tributarias propias da persoa ou entidade requirida non supoñen, en ningún caso, o inicio dun procedemento de comprobación ou investigación.»

Dous. Introdúcese un novo artigo 42 bis, coa seguinte redacción:

«Artigo 42 bis. *Obriga de informar sobre contas en entidades financeiras situadas no estranxeiro.*

1. As persoas físicas e xurídicas residentes en territorio español, os establecementos permanentes no dito territorio de persoas ou entidades non residentes e as entidades a que se refire o artigo 35.4 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, virán obrigados a presentar unha declaración informativa anual referente á totalidade das contas da súa titularidade, ou nas cales figuren como representantes, autorizados ou beneficiarios, ou sobre as cales teñan poderes de disposición, ou das cales sexan titulares reais conforme o sinalado no parágrafo seguinte, que se encontren situadas no estranxeiro, abertas en entidades que se dediquen ao tráfico bancario ou crediticio, en 31 de decembro de cada ano.

Esta obriga tamén se estende a aqueles que fosen titulares, representantes, autorizados ou beneficiarios das citadas contas, ou tivesen poderes de disposición sobre elas, ou fosen titulares reais en calquera momento do ano a que se refira a declaración.

Para estes efectos, entenderase por titular real quen teña a dita consideración de acordo co previsto no número 2 do artigo 4 da Lei 10/2010, do 28 de abril, de prevención do branqueo de capitais e do financiamento do terrorismo, respecto de contas a nome das persoas ou instrumentos a que se refire o citado número 2, cando estes teñan a súa residencia ou se encontren constituídos no estranxeiro.

2. A información que se debe subministrar á Administración tributaria comprenderá:

- a) A razón social ou denominación completa da entidade bancaria ou de crédito, así como o seu domicilio.
- b) A identificación completa das contas.
- c) A data de apertura ou cancelación ou, de ser o caso, as datas de concesión e revogación da autorización.
- d) Os saldos das contas en 31 de decembro e o saldo medio correspondente ao último trimestre do ano.

A información que cómpre subministrar referirase a contas correntes, de aforro, imposicións a prazo, contas de crédito e calquera outra conta ou depósito en diñeiro con independencia da modalidade ou denominación que adopten, aínda que non exista retribución.

3. A información sobre saldos en 31 de decembro e saldo medio correspondente ao último trimestre deberá ser subministrada por quen tivese a condición de titular, representante, autorizado ou beneficiario ou teña poderes de disposición sobre as citadas contas ou a consideración de titular real nesa data.

O resto de titulares, representantes, autorizados, beneficiarios, persoas con poderes de disposición ou titulares reais deberán indicar o saldo da conta na data en que deixaron de ter tal condición.

4. A obriga de información prevista neste artigo non resultará de aplicación respecto das seguintes contas:

a) Aquelas das cales sexan titulares as entidades a que se refire o artigo 9.1 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo.

b) Aquelas das cales sexan titulares persoas xurídicas e demais entidades residentes en territorio español, así como establecementos permanentes en España de non residentes, rexistradas na súa contabilidade de forma individualizada e identificadas polo seu número, entidade de crédito e sucursal na cal figuren abertas e país ou territorio en que se encontren situadas.

c) Aquelas das cales sexan titulares as persoas físicas residentes en territorio español que desenvolvan unha actividade económica e leven a súa contabilidade de acordo co disposto no Código de comercio, rexistradas na dita documentación contable de forma individualizada e identificadas polo seu número, entidade de crédito e sucursal en que figuren abertas e país ou territorio en que se encontren situadas.

d) Aquelas das cales sexan titulares persoas físicas, xurídicas e demais entidades residentes en territorio español, abertas en establecementos no estranxeiro de entidades de crédito domiciliadas en España, que deban ser obxecto de declaración polas ditas entidades conforme o previsto no artigo 37 deste regulamento, sempre que puidesen ter sido declaradas conforme a normativa do país onde estea situada a conta.

e) Non existirá obriga de informar sobre ningunha conta cando os saldos en 31 de decembro aos cales se refire o número 2.d) non superen, conxuntamente, os 50.000 euros, e a mesma circunstancia concorra en relación cos saldos medios a que se refire o mesmo punto. En caso de superarse calquera dos ditos límites conxuntos, deberase informar sobre todas as contas.

5. Esta obriga deberase cumprir entre o 1 de xaneiro e o 31 de marzo do ano seguinte a aquel a que se refira a información que se vai subministrar.

A presentación da declaración nos anos sucesivos só será obrigatoria cando calquera dos saldos conxuntos a que se refire o número 4.e) experimentase un incremento superior a 20.000 euros respecto dos que determinaron a presentación da última declaración.

En todo caso, será obrigatoria a presentación da declaración nos supostos previstos no último parágrafo do número 3 respecto das contas a que este se refire.

Mediante orde ministerial aprobarase o correspondente modelo de declaración.

6. Para efectos do disposto na disposición adicional décimo oitava da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, constitúen distintos conxuntos de datos as informacións a que se refiren os números 2.a) e 2.b) anteriores, para cada entidade e conta.

Para estes mesmos efectos, terá a consideración de dato cada unha das datas e saldos a que se refiren as alíneas c) e d) do número 2, así como o saldo a que se refire o último parágrafo do número 3, para cada conta.»

Tres. Introdúcese un novo artigo 42 ter, coa seguinte redacción:

«Artigo 42 ter. *Obriga de información sobre valores, dereitos, seguros e rendas depositados, xestionados ou obtidos no estranxeiro.*

1. As persoas físicas e xurídicas residentes en territorio español, os establecementos permanentes no dito territorio de persoas ou entidades non residentes e as entidades a que se refire o artigo 35.4 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, deberanlle subministrar á Administración tributaria, mediante a presentación dunha declaración anual, información respecto dos seguintes bens e dereitos situados no estranxeiro dos cales resulten titulares ou respecto dos cales teñan a consideración de titular real conforme o previsto no

número 2 do artigo 4 da Lei 10/2010, do 28 de abril, de prevención do branqueo de capitais e do financiamento do terrorismo, en 31 de decembro de cada ano:

- i) Os valores ou dereitos representativos da participación en calquera tipo de entidade xurídica.
- ii) Os valores representativos da cesión a terceiros de capitais propios.
- iii) Os valores achegados para a súa xestión ou administración a calquera instrumento xurídico, incluíndo fideicomisos e «trusts» ou masas patrimoniais que, malia careceren de personalidade xurídica, poidan actuar no tráfico económico.

A declaración informativa conterá os seguintes datos:

a) Razón social ou denominación completa da entidade xurídica, do terceiro cesionario ou identificación do instrumento ou relación xurídica, segundo corresponda, así como o seu domicilio.

b) Saldo en 31 de decembro de cada ano dos valores e dereitos representativos da participación no capital ou nos fondos propios de entidades xurídicas.

A información comprenderá o número e a clase de accións e participacións das cales se sexa titular, así como o seu valor.

c) Saldo en 31 de decembro dos valores representativos da cesión a terceiros de capitais propios.

A información comprenderá o número e a clase de valores de que se sexa titular, así como o seu valor.

d) Saldo en 31 de decembro dos valores achegados ao instrumento xurídico correspondente.

A información comprenderá o número e a clase de valores achegados, así como o seu valor.

A obriga de información regulada neste punto tamén se estende a calquera obrigado tributario que tivese sido titular ou titular real dos valores e dereitos a que se refiren as alíneas b), c) e d) anteriores en calquera momento do ano a que se refira a declaración e que perdese esa condición en 31 de decembro dese ano. Nestes supostos, a información que se vai subministrar será a correspondente á data en que se produciu esa extinción.

2. Os obrigados tributarios a que se refire o número anterior deberanlle subministrar á Administración tributaria información, mediante a presentación dunha declaración anual, das accións e participacións no capital social ou fondo patrimonial de institucións de investimento colectivo situadas no estranxeiro das cales sexan titulares ou respecto das cales teñan a consideración de titular real conforme o previsto no número 2 do artigo 4 da Lei 10/2010, do 28 de abril, de prevención do branqueo de capitais e do financiamento do terrorismo.

A información comprenderá a razón social ou denominación completa da institución de investimento colectivo e o seu domicilio, así como o número e a clase de accións e participacións e, de ser o caso, o compartimento ao cal pertencen, así como o seu valor liquidativo en 31 de decembro.

A obriga de información regulada neste número 2 esténdese a calquera obrigado tributario que tivese sido titular ou titular real das accións e participacións en calquera momento do ano ao cal se refira a declaración e que perdese esa condición en 31 de decembro dese ano. Nestes supostos, a información que se vai subministrar será a correspondente á data en que se produciu esa extinción.

3. Os obrigados tributarios a que se refire o punto primeiro deste artigo deberanlle subministrar á Administración tributaria información mediante unha declaración anual sobre:

a) Os seguros de vida ou invalidez dos cales resulten tomadores en 31 de decembro de cada ano cando a entidade aseguradora se encontre situada no estranxeiro, con indicación do seu valor de rescate nesa data.

b) As rendas temporais ou vitalicias de que sexan beneficiarios en 31 de decembro, como consecuencia da entrega dun capital en diñeiro, de dereitos de contido económico ou de bens mobles ou inmobles a entidades situadas no estranxeiro, con indicación do seu valor de capitalización nesa data.

Nos casos sinalados nas alíneas a) e b) anteriores, deberase identificar a entidade aseguradora indicando a razón social ou denominación completa e o seu domicilio.

4. A obriga de información prevista neste artigo non resultará exigible nos seguintes supostos:

a) Cando o obrigado tributario sexa unha das entidades a que se refire o artigo 9.1 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo.

b) Cando o obrigado tributario sexa unha persoa xurídica ou entidade residente en territorio español ou cando sexa un establecemento permanente en España de non residentes, que teñan rexistrados na súa contabilidade de forma individualizada os valores, dereitos, seguros e rendas a que se refire este artigo.

c) Cando os valores a que se refiren cada un dos números 1.b), 1.c) e 1.d), o valor liquidativo a que se refire o número 2, o valor de rescate a que se refire o número 3.a) e o valor de capitalización sinalado no número 3.b) non superen, conxuntamente, o importe de 50.000 euros. En caso de superarse ese límite conxunto, deberase informar sobre todos os títulos, activos, valores, dereitos, seguros ou rendas.

5. Esta obriga deberase cumprir entre o 1 de xaneiro e o 31 de marzo do ano seguinte a aquel a que se refira a información que cómpre subministrar.

A presentación da declaración nos anos sucesivos só será obrigatoria cando o valor conxunto para todos os valores previsto no número 4.c) experimentase un incremento superior a 20.000 euros respecto do que determinou a presentación da última declaración.

En todo caso, será obrigatoria a presentación da declaración nos supostos previstos no último parágrafo do número 1 e no último parágrafo do número 2, respecto dos valores, dereitos, accións e participacións cuxa titularidade se extingue en 31 de decembro.

Mediante orde ministerial aprobarase o correspondente modelo de declaración.

6. As valoracións a que se refiren os distintos números deste artigo deberanse subministrar calculadas conforme as regras establecidas na Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio.

7. Para os efectos do disposto na disposición adicional décimo oitava da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, constitúen conxunto de datos os relativos á identificación e ao domicilio de cada unha das entidades xurídicas, terceiros cesionarios, instrumentos ou relacións xurídicas, institucións de investimento colectivo e entidades aseguradoras a que se refiren os números 1.a), 2 e 3.

Para estes mesmos efectos, terá a consideración de dato cada unha das informacións exixidas nos números anteriores para cada tipo de elemento patrimonial individualizado conforme a seguir se indica:

- a) No número 1.b), por cada clase de acción e participación.
- b) No número 1.c), por cada clase de valor.
- c) No número 1.d), por cada clase de valor.
- d) No número 2, por cada clase de acción e participación.
- e) No número 3.a), por cada seguro de vida.
- f) No número 3.b), por cada renda temporal ou vitalicia.

Tamén terá a consideración de dato cada un dos saldos a que se refiren o último parágrafo do número 1, por cada clase de valor, e o último parágrafo do número 2, por cada clase de acción e participación.»

Catro. Introdúcese un novo artigo 54 bis, coa seguinte redacción:

«Artigo 54 bis. *Obriga de informar sobre bens inmobles e dereitos sobre bens inmobles situados no estranxeiro.*

1. As persoas físicas e xurídicas residentes en territorio español, os establecementos permanentes nese territorio de persoas ou entidades non residentes e as entidades a que se refire o artigo 35.4 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, virán obrigados a presentar unha declaración informativa anual referente aos bens inmobles ou a dereitos sobre bens inmobles, situados no estranxeiro, dos cales sexan titulares ou respecto dos cales teñan a consideración de titular real conforme o previsto no número 2 do artigo 4 da Lei 10/2010, do 28 de abril, de prevención do branqueo de capitais e do financiamento do terrorismo, en 31 de decembro de cada ano.

2. A declaración informativa conterá os seguintes datos:

- a) Identificación do inmovible con especificación, sucinta, da súa tipoloxía, segundo se determine na correspondente orde ministerial.
- b) Situación do inmovible: país ou territorio en que se encontre situado, localidade, rúa e número.
- c) Data de adquisición.
- d) Valor de adquisición.

3. En caso de titularidade de contratos de multipropiedade, aproveitamento por quendas, propiedade a tempo parcial ou fórmulas similares, sobre bens inmobles situados no estranxeiro, ademais da información sinalada nas alíneas a) e b) do número anterior, deberase indicar a data de adquisición deses dereitos e o seu valor en 31 de decembro segundo as regras de valoración establecidas na Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio.

4. En caso de titularidade de dereitos reais de uso ou desfrute e núa propiedade sobre bens inmobles situados no estranxeiro, ademais da información sinalada nas alíneas a) e b) do número 2, deberase indicar a data de adquisición desa titularidade e o seu valor en 31 de decembro segundo as regras de valoración establecidas na Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio.

5. A obriga de información regulada neste artigo tamén se estende a calquera obrigado tributario que tivese sido titular ou titular real do inmovible ou dereito conforme o indicado no número 1, en calquera momento do ano a que se refira a declaración, e que perdesa esa condición en 31 de decembro dese ano. Nestes supostos, ademais dos datos a que se refire o número 2, a declaración informativa deberá incorporar o valor de transmisión do inmovible ou dereito e a data desta.

6. A obriga de información prevista neste artigo non resultará de aplicación respecto dos seguintes inmobles ou dereitos sobre bens inmobles, situados no estranxeiro:

a) Aqueles dos que sexan titulares as entidades a que se refire o artigo 9.1 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo.

b) Aqueles dos que sexan titulares persoas xurídicas e demais entidades residentes en territorio español, así como establecementos permanentes en España de non residentes, rexistrados na súa contabilidade de forma individualizada e suficientemente identificados.

c) Aqueles dos que sexan titulares as persoas físicas residentes en territorio español que desenvolvan unha actividade económica e leven a súa contabilidade de acordo co disposto no Código de comercio, rexistrados na dita documentación contable de forma individualizada e suficientemente identificados.

d) Non existirá obriga de informar sobre ningún inmovible ou dereito sobre ben inmovible cando os valores a que se refiren os números 2.d), 3 e 4 non superasen, conxuntamente, os 50.000 euros. En caso de superarse ese límite conxunto, deberase informar sobre todos os inmovibles e dereitos sobre bens inmovibles.

7. Esta obriga deberase cumprir entre o 1 de xaneiro e o 31 de marzo do ano seguinte a aquel a que se refira a información que cómpre subministrar.

A presentación da declaración nos anos sucesivos só será obrigatoria cando o valor conxunto establecido no número 6.d) experimentase un incremento superior aos 20.000 euros respecto do que determinou a presentación da última declaración.

En todo caso, será obrigatoria a presentación da declaración nos supostos previstos no número 5 respecto dos inmovibles ou dereitos cuxa titularidade se extingue en 31 de decembro.

Mediante orde ministerial aprobarase o correspondente modelo de declaración.

8. Para os efectos do disposto na disposición adicional décimo oitava da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, constitúen distintos conxuntos de datos as informacións a que se refiren as alíneas a) e b) do número 2, en relación con cada un dos inmovibles a que se refire ese número e en relación con cada un dos inmovibles sobre os cales se constitúan os dereitos a que se refiren os números 3 e 4.

Para estes mesmos efectos, terán a consideración de dato os seguintes:

a) Cada data e valor a que se refiren as alíneas c) e d) do número 2 en relación con cada un dos inmovibles.

b) Cada data e valor a que se refire o número 3 en relación con cada un dos dereitos.

c) Cada data e valor a que se refire o número 4 en relación con cada un dos dereitos.

d) Cada data e valor de transmisión a que se refire o número 5 en relación con cada un dos inmovibles».

Cinco. Modifícase o número 4 do artigo 59, que queda redactado da seguinte forma:

«4. No caso de obrigados tributarios non residentes sen establecemento permanente en España, será competente o órgano da Administración tributaria en cuxo ámbito territorial teña o domicilio o representante do obrigado tributario, o responsable, o retedor, o depositario ou o xestor dos bens ou dereitos, ou o pagador das rendas ao non residente, sen prexuízo do previsto na normativa propia de cada tributo.

No caso dos obrigados tributarios regulados no artigo 35.6 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, a Axencia Estatal de Administración Tributaria establecerá, nas súas normas de organización específica, o órgano competente».

Seis. Suprímese o número 3 do artigo 61 e renumérase o actual número 4 como 3.

Sete. Introdúcese unha nova alínea b) no artigo 103 e reordénanse a actual alínea b) e as restantes, coa seguinte redacción:

«b) Cando, por calquera medio, se pidan datos, informes, ditames ou valoracións a outro Estado ou entidade internacional ou supranacional como consecuencia da información previamente recibida deles no marco da asistencia mutua, polo tempo que transcorra desde a remisión da petición á autoridade competente do outro Estado ou entidade ata a recepción daqueles polo órgano competente para continuar o procedemento, sen que a interrupción por este concepto poida exceder, para todas as peticións, os 12 meses. Este prazo de interrupción é independente do regulado na alínea a) anterior.»

Oito. Modifícase o número 4 do artigo 114, que queda redactado da seguinte forma:

«4. A Administración tributaria, en virtude do disposto na normativa sobre asistencia mutua, poderá solicitar da autoridade competente doutro Estado a práctica de notificacións de calquera acto ditado por esa Administración tributaria.

As notificacións realizadas noutro Estado ao abeiro do previsto no parágrafo anterior deberanse acreditar mediante a incorporación ao expediente da notificación ou da comunicación á autoridade competente española da notificación efectuada polo dito Estado conforme a súa propia normativa. As notificacións practicadas noutro Estado cuxa acreditación se produza da forma prevista neste número teranse por validamente efectuadas».

Nove. Introdúcese un novo título VI, coa seguinte redacción:

«TÍTULO VI

Actuacións derivadas da normativa sobre asistencia mutua

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 198. *Finalidades da asistencia mutua.*

Conforme o disposto nos artigos 1.2 e 177 bis da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, a asistencia mutua que a Administración tributaria preste ou solicite a outros Estados ou a entidades internacionais ou supranacionais poderá ter por finalidade, entre outras, o intercambio de información e a recadación de créditos.

Artigo 199. *Funcións derivadas da asistencia mutua.*

Entre as funcións administrativas a que se refire o artigo 141.k) da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, atribuídas aos órganos de inspección a través do artigo 166 deste regulamento, encóntranse aquelas que deriven da normativa sobre asistencia mutua, sen prexuízo das competencias que, en relación coa dita asistencia mutua, se poidan atribuír a outros órganos da Administración tributaria.

Artigo 200. *Solicitudes de asistencia mutua efectuadas por outros Estados ou entidades internacionais ou supranacionais.*

Con carácter xeral, as solicitudes que fosen recibidas conforme a normativa sobre asistencia mutua non estarán suxeitas a ningún acto de recoñecemento, adición ou substitución por parte da Administración tributaria española, salvo que esa normativa estableza outra cousa, sen prexuízo da emenda que delas poida instar a dita Administración.

CAPÍTULO II

Normas comúns en asistencia mutua

Sección 1.ª Intercambio de información

Artigo 201. *Formas de intercambio de información.*

No marco do artigo 177 ter.1 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, a Administración tributaria poderá facilitar información a outros Estados ou entidades internacionais ou supranacionais das seguintes formas:

- a) Logo de solicitude de asistencia mutua da autoridade competente do outro Estado ou entidade, calquera que sexa a natureza ou a finalidade desa solicitude;
- b) De xeito automático en relación con determinadas categorías de información e de acordo co disposto na normativa sobre asistencia mutua;
- c) De xeito espontáneo en cumprimento da normativa sobre asistencia mutua cando poida ser útil ao outro Estado ou entidade.

Artigo 202. *Formato da documentación.*

Cando, en cumprimento das obrigas de asistencia mutua, a Administración tributaria deba proporcionar documentación a outro Estado ou entidade internacional ou supranacional, a autoridade competente española poderase opor motivadamente a presentar a documentación orixinal, salvo que a normativa sobre asistencia mutua dispoña outra cousa.

Artigo 203. *Cesión de datos procedentes doutros Estados ou de entidades internacionais ou supranacionais.*

Para os efectos de determinar se a información subministrada á Administración tributaria a que se refire o artigo 177 ter. 2 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, pode ser cedida a terceiros nos supostos do artigo 95.1 da dita lei ou a un terceiro Estado ou entidade internacional ou supranacional, o órgano competente da Axencia Estatal de Administración Tributaria solicitará do Estado ou entidade que subministrou a información unha autorización para proceder á dita cesión.

A solicitude de autorización poderase formular no momento en que se solicita a asistencia ou con posterioridade á recepción da información.

Non se poderá efectuar a cesión referida mentres non se obtivese a autorización expresa do Estado ou entidade internacional ou supranacional que subministrou a información.

A cesión axustarase aos termos contidos na autorización.

O disposto neste artigo será aplicable sempre que a normativa sobre asistencia mutua aplicable non estableza outra cousa.

Sección 2.ª Colaboración administrativa en materia de asistencia mutua

Artigo 204. *Tramitación de solicitudes de asistencia mutua.*

1. De conformidade co artigo 5.3 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, unha vez recibida unha petición de asistencia mutua doutro Estado ou entidade internacional ou supranacional, será a Axencia Estatal de Administración Tributaria a competente para o seu cumprimento, que poderá requirir do órgano correspondente, segundo o obxecto da asistencia, a colaboración necesaria. Ese órgano deberá practicar os trámites ou actuacións derivadas da dita colaboración.

2. Cando a colaboración a que se refire o número anterior consista na subministración de datos, informes, ditames, valoracións ou documentos, o órgano correspondente a que se refire o número anterior deberá remitir esa información no prazo máximo de 3 meses, salvo que a normativa sobre asistencia mutua estableza un prazo inferior a 6 meses para a prestación da asistencia. Neste último caso, a Axencia Estatal de Administración Tributaria sinalará un prazo para subministrar a información non superior á metade do establecido na normativa sobre asistencia mutua para dar cumprimento á obriga de asistir o Estado ou entidade requirente.

Se o órgano correspondente non estiver en condicións de responder á solicitude no prazo establecido no parágrafo anterior, este informará o órgano competente da Axencia Estatal de Administración Tributaria, coa maior brevidade posible, dos motivos que lle impiden facelo, así como da data en que considera que poderá proporcionar unha resposta.

3. Todas as solicitudes de asistencia mutua a outros Estados ou entidades internacionais ou supranacionais que se soliciten conforme o artigo 177 bis.1 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, deberán ser tramitadas a través do órgano competente da Axencia Estatal de Administración Tributaria, conforme o artigo 5.3 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

Artigo 205. *Tramitación de información no intercambio automático.*

Cando, en virtude da normativa sobre asistencia mutua, se deba transmitir de forma automática determinada información a outro Estado ou entidade internacional ou supranacional, esta comunicarásele, en todo caso, ao órgano competente da Axencia Estatal de Administración Tributaria para a súa remisión ao outro Estado ou entidade.

Artigo 206. *Tramitación de información no intercambio espontáneo.*

Cando, en virtude da normativa sobre asistencia mutua, proceda a subministración espontánea de información por parte da Administración tributaria a outro Estado ou entidade internacional ou supranacional, calquera órgano que dispoña de información que, conforme a dita normativa, se considere de utilidade a outro Estado ou entidade internacional ou supranacional, comunicará de forma motivada ao órgano competente da Axencia Estatal de Administración Tributaria para os efectos da súa transmisión ao Estado ou entidade interesados.

Artigo 207. *Medios de comunicación entre órganos.*

As comunicacións necesarias para dar cumprimento ao disposto nos artigos anteriores levaranse a cabo, preferentemente, por medios electrónicos, informáticos ou telemáticos, nos termos establecidos na Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, e na súa normativa de desenvolvemento».

Artigo terceiro. *Modificación do Regulamento de procedementos amigables en materia de imposición directa, aprobado polo Real decreto 1794/2008, do 3 de novembro.*

Modifícase o artigo 15 do Regulamento de procedementos amigables en materia de imposición directa, aprobado polo Real decreto 1794/2008, do 3 de novembro, que queda redactado do seguinte xeito:

«Artigo 15. *Execución do acordo.*

1. Unha vez que adquira firmeza o acordo, este seralle comunicado no prazo dun mes á Administración tributaria española competente para executalo.

2. O acordo será executado de oficio ou por instancia do interesado.

3. A execución do acordo pola Administración tributaria española competente realizarase mediante a práctica dunha liquidación por cada período impositivo obxecto do procedemento amigable. Para a práctica desta liquidación terase en conta a normativa vixente en cada período obxecto do procedemento amigable.

Tratándose de impostos nos cales non exista período impositivo, a aplicación do acordo realizarase mediante a práctica dunha liquidación correspondente ao momento da devindicación de cada feito impositivo obxecto do procedemento amigable.

4. Malia o disposto no número anterior, a Administración tributaria poderá ditar un único acto que conterá as liquidacións derivadas do procedemento amigable co fin de que a cantidade resultante se determine mediante a suma alxébrica desas liquidacións.

5. Cando existise unha liquidación previa practicada pola Administración tributaria española en relación coa mesma obriga tributaria obxecto do procedemento amigable, a execución do acordo determinará a modificación ou, de ser o caso, a anulación da dita liquidación.

6. Na liquidación resultante da execución do acordo exixíranse os xuros de demora devindicados sobre a débeda derivada da dita execución, incluído, se é o caso, o período de tempo que durase a suspensión, sen que se exixan xuros de demora polo tempo de tramitación do procedemento amigable de conformidade co establecido na disposición adicional primeira, número 5, do texto refundido da Lei

do imposto sobre a renda de non residentes, aprobado polo Real decreto legislativo 5/2004, do 5 de marzo».

Disposición derogatoria. *Derogación normativa.*

Quedan derogados:

a) O Real decreto 1326/1987, do 11 de setembro, polo que se establece o procedemento de aplicación de directivas da Comunidade Europea sobre intercambio de información tributaria;

b) O Real decreto 704/2002, do 19 de xullo, polo que se incorporan as modificacións de determinadas directivas comunitarias sobre asistencia mutua en materia de recadación.

c) Todas as disposicións de igual ou inferior rango que se opoñan ao establecido neste real decreto.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Este real decreto dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.1.^a, 3.ª, 8.ª, 14.ª e 18.ª da Constitución, que lle atribúe ao Estado a competencia exclusiva sobre a regulación das condicións básicas que garantan a igualdade de todos os españois, as relacións internacionais, as regras relativas á aplicación e eficacia das normas xurídicas, sobre facenda xeral e débeda do Estado e sobre o procedemento administrativo común, respectivamente.

Disposición derradeira segunda. *Incorporación de dereito da Unión Europea.*

Mediante este real decreto incorpórase ao dereito español a Directiva 2011/16/UE do Consello, do 15 de febreiro de 2011, relativa á cooperación administrativa no ámbito da fiscalidade e pola que se derroga a Directiva 77/799/CEE.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día 1 de xaneiro de 2013, salvo o disposto no artigo terceiro, que se aplicará aos acordos que adquiren firmeza a partir do día seguinte ao da publicación deste real decreto no «Boletín Oficial del Estado».

As obrigas de información establecidas no artigo segundo, números dos, tres e catro, serán exixibles por primeira vez para a información que cómpre subministrar correspondente ao ano 2012.

Dado en Madrid o 15 de novembro de 2012.

JUAN CARLOS R.

O ministro de Facenda e Administracións Públicas,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO